

The Essential Rumi

Richard Hiam *

In what appears an ironic twist on Professor Huntington's "Clash of Civilizations" thesis, one of the most consistently bestselling poets in the US over recent decades is a 13th century Persian mystic and scholar of Islamic law (*fiqh*) who's delicate, ecstatic message of yearning for the "truth" has captured the hearts of such American luminaries as Madonna, Demi Moore and others. And its not just pop and celluloid stars with a passion, but also respected deep thinkers such as Huston Smith and Jack Kornfield who have been smitten by Rumi's poetic plume and his "simple groundedness," tone and imagery in verse that intensely expresses the seeker's longing, striving and ultimate rapture within the "Beloved." Indeed, 2007 saw Rumi, considered by Kornfield as the world's greatest spiritual poet, celebrated by UNESCO and around the world as a symbol of tolerance, compassion and humanity in an unenlightened modern world so evidently lacking in such qualities.

"The Essential Rumi" translated by famous Rumi lover Coleman Barks is a compilation of the mystics renderings into free verse broken into 27 divisions of what Barks describes as "playful palimpsests spread over Rumi's imagination", designed to "confuse scholars who would divide Rumi's poetry into accepted categories." This is not a cynical ploy to provoke the enthusiast but perhaps rather a reference to the Sufi and esoteric origins of the verse expressing all the passion, pleading, pleasure and pathos of the lover's quest for union with a beloved. What may surprise the uninitiated to Sufi poetry are the frequent allusions to, not only to the sensual, but also the blatantly sexual, in teasing and amusing terms full of references to wine, drunkenness and a variety of earthy, human emotions and weaknesses. Such language may appear out of place in an orthodox Islamic context but the Sufis have always been seen by many in the clerical establishment as way-wood extremists if not outright heretics. And to understand the emotions, subtleties and mystery of Rumi it helps to appreciate his Sufi roots and its distinguishing perspectives.

Sufis, in their multifarious guises, represent the gentle, tolerant, love-oriented side of Islam, in direct contrast to the conservative and fundamentalist interpretations well recognized in its Salafist or Wahabi forms, misunderstood by many in the West as normative of Islam. In reality, despite syncretism and eclectic influences, historically Sufis have considered themselves true Muslims seeking a direct experience of Allah, often through otherwise frowned upon

* Foreign lecturer at the Institute of Language and Culture for Rural Development, Mahidol University

practices such as dancing and music. They are noted for their ascetic tendencies as well as their overwhelming contributions to Islamic art, architecture, science and intellectual thought. It was the Sufis who spread the word of "submission" throughout the East, not by the sword but rather by example as models for their message of compassion and peace which evidently struck a chord in the hearts and minds of the people from the Maghreb to Indonesia. The term "Darwish" or dervish is known to many as a reference to wandering God-seekers, usually ascetic and often quietist or musical, and always absorbed by the imminence of the Supreme. Dervish is also a name familiar to those acquainted with the group of mystical "whirlers" from Konya in modern day Turkey, famed for their distinctively tall conical hats and wide flaring skirts in which, arms outstretched, they spin round and round, like a top, in deep meditation. Maulana Jalaluddin Rumi was the founder of this group and yet, despite its international fame today, it is a tragic irony that the whirling dervishes, though not the poetry, remains banned in Turkey in accordance with that state's strict secular policies.

Behind the profundity of the message and the sublime beauty of the verse in this collection lies the translation of Barks who for years has worked to bring well-deserved attention to Rumi's work. In another twist though, the fact that Barks who is a well-known poet in his own right, does not understand the Persian original, probably works in the reader's favour. From painstaking study of creditable but more literal translations by distinguished scholars such as Arberry and Nicholson, Barks has managed to free the verse of its academic rigidity to re-create the subtle intimacy and playful brashness that permeates much of Rumi's magic.

Popularizing Rumi in this way while clearly a bonus for publishers does not go down well with all hardcore fans and some critics point out that loose, second-hand translations inevitably detract from the technical precision of the original which they claim is fundamental to the communication of the mystical message which is at the heart of Rumi's creativity rather than mere emotional outpourings.

In truth, Rumi, as a Sufi, is unlikely to be too perturbed by suggestions of tampering when the carefully crafted result that Barks produces for us here retains the raw, evocative and ultimately compelling essence behind America's favourite poet. ❖

Reference

Rumi. 1998. **The Essential Rumi**. Translated by Coleman Barks. New York : Book-of-the-Month Club, Inc.

Pre Modern

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ไยยันต์ ไชยพร, กรุงเทพฯ :
way of book, 2551, ราคา 185 บาท

ประกาศรี ดาสอาด *

คนส่วนใหญ่เห็นชื่อและคั่นหน้ารองศาสตราจารย์ ดร.ไยยันต์ ไชยพร อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อครั้งขึ้นหน้า 1 หนังสือพิมพ์หลายฉบับ เพราะการฉีกบัตรเลือกตั้งที่ตกเป็นข่าว ครีกโครมเมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 เพื่อต้องการประท้วงครอบครัวยึดตบถนายกรัฐมนตรีที่ซื้อขายหุ้นโดยหลีกเลี่ยงที่จะเสียภาษีให้รัฐ แทนที่อดีตนายกรัฐมนตรีจะแถลงต่อรัฐสภาให้เกิดความกระจ่าง หรือลาออกเพื่อแสดงสปิริตของการเป็นนักการเมืองที่ดี แต่กลับใช้วิธีการยุบสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งซึ่งตามหลักประชาธิปไตย ตัวแทนแบบรัฐสภาของนานาประเทศและของประเทศไทย การเลือกตั้งมีไว้เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจเลือกนโยบายสาธารณะในการบริหารประเทศ ไม่ใช่มีไว้เพื่อตัดสินถูกผิดของการกระทำของบุคคล

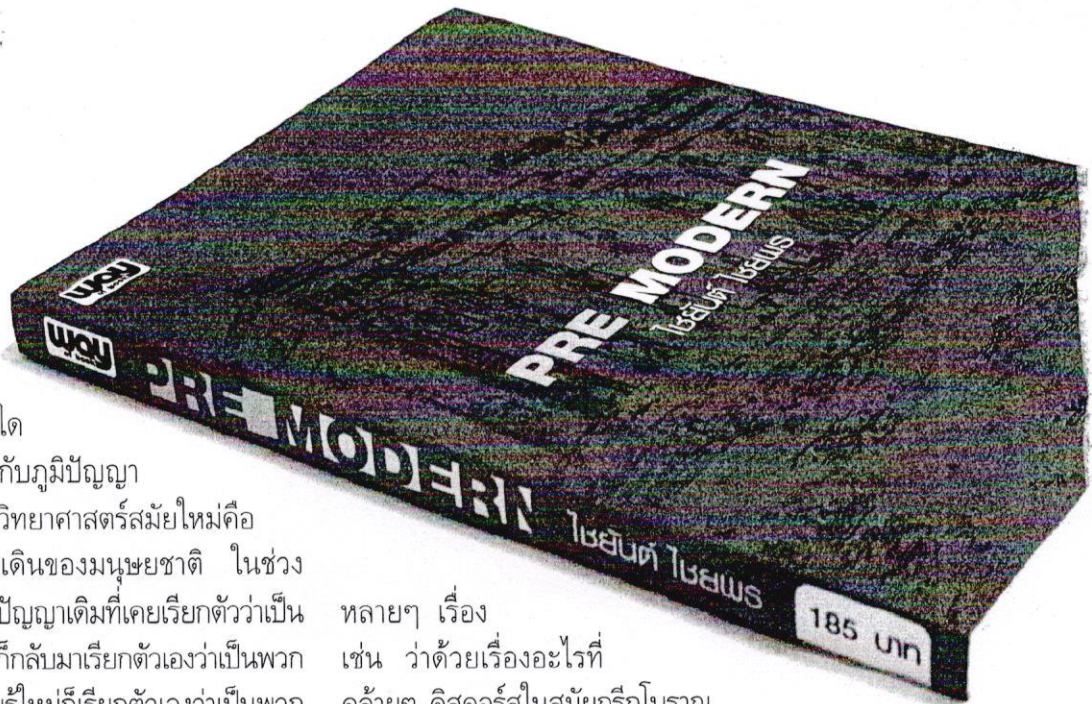
หากจะดูประวัติด้านการศึกษาของรองศาสตราจารย์ ดร.ไยยันต์ ทั้งปริญญาตรี โท และเอกด้านรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะปริญญาเอกด้านปรัชญาการเมืองที่ London School of Economics and Political Science นั้น อาจหมายความว่า หากใครอยากตกเถียงในประเด็นการเมือง ก็ควรจะต้องทำการบ้านมาพอสมควร เพื่อให้บทสนทนาเกิดทั้งสติปัญญาและอารมณ์

หลายคนที่ได้อ่าน Pre Modern เมื่อครั้งที่ตีพิมพ์เป็นตอนๆ ใน a day weekly มาก่อนที่จะมีการนำมารวมเล่มอย่างที่เราเห็นนี้ ย่อมทราบดีว่า Pre Modern ที่ปรากฏใน a day weekly ล้วนแต่เป็นเรื่องกรีกโบราณเสียส่วนใหญ่ มีโรมันบ้างเล็กน้อย หลายคนอาจ

สงสัยว่าทำไม Pre Modern ถึงมีแต่กรีกโบราณ เพราะน่าจะรวมถึงยุคกลางและยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการด้วย ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายไว้ในคำนำของหนังสือว่า “Modern” ในประวัติศาสตร์ยุโรปนั้นเกิดขึ้น 2 ครั้ง ครั้งแรกเกิดจากการแบ่งยุคในคริสต์ศตวรรษที่ 5 หลังจากจักรวรรดิโรมันล่มสลาย (ปรากฏในงานเขียนของ Cassiodorus) ส่วนอีกครั้งเกิดขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 15 หลังจากการค้นพบทวีปใหม่ของคริสโตเฟอร์ โคลัมบัส ในปี ค.ศ. 1492 และการค้นพบความรู้ความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับโลกและกฎแห่งการเคลื่อนไหวของกาลิเลโอในคริสต์ศตวรรษที่ 17 ยังผลให้เกิดการสงสัยตั้งคำถามกับภูมิปัญญาดั้งเดิมที่เคยเชื่อกันมาว่าถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด จนนำไปสู่การวิพากษ์ครั้งสำคัญที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ยุโรป

การวิพากษ์ครั้งนี้เป็นที่รู้จักในนามของ “การวิวาทะระหว่างผู้นิยมภูมิปัญญาโบราณกับผู้นิยมภูมิปัญญาสมัยใหม่” หรือ “The Battles of the Books” โดยเกิดขึ้นในหมู่ผู้รู้หนังสือ พระ และปัญญาชน ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าคุณรู้ที่แท้จริงอันประเสริฐสุดและสมบูรณ์แบบนั้นได้ถูกค้นพบแล้วโดยผู้รู้ในสมัยโบราณ และไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องแสวงหาอะไรใหม่ๆ อีกต่อไป สิ่งที่สำคัญคือทำอะไรจึงจะฟื้นฟูภูมิปัญญาโบราณให้กลับคืนชีพขึ้นมา และพยายามที่จะทำความเข้าใจในภูมิปัญญานั้นให้ได้เท่ากับผู้รู้ในอดีต ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าภูมิปัญญาโบราณนั้นมิได้เป็นอย่างพวกเรากล่าวอ้าง แต่ภูมิปัญญาสมัยใหม่อันได้แก่ความรู้ต่างๆ ที่ถูกค้นพบใหม่ต่างหากที่จะนำมนุษยชาติไปสู่ความก้าวหน้าอย่าง

* เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีเหตุผลใด

ที่จะยึดติดและหยุดชะงักกับภูมิปัญญา

โบราณต่อไป ความรู้ทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่คือ

เพิ่มทีละสำคัญสำหรับก้าวเดินของมนุษยชาติ ในช่วง
วิวาทะดังกล่าวผู้ที่นิยมภูมิปัญญาเดิมที่เคยเรียกตัวเองว่าเป็น
Modern ในนัยอันต่ำต้อยก็กลับมาเรียกตัวเองว่าเป็นพวก
Ancient ส่วนผู้นิยมความรู้ใหม่ก็เรียกตัวเองว่าเป็นพวก
Modern อันเป็นที่มาของนัยของการเกิด Modern ครั้ง
ที่ 2 และเป็นอย่างที่คุณในปัจจุบันเข้าใจ นั่นคือไม่
ปฏิเสธการเปลี่ยนแปลง นิยามอะไรใหม่ๆ เชื่อในความ
ก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้งของพัฒนาการความรู้ของ
มนุษยชาติ

Pre Modern เป็นงานเขียนในทำนองเล่าสู่กัน
ฟังว่าในโลกโบราณเขาคิดเขาทำอะไรกัน เชื่อมโยง
เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในปัจจุบันได้หรือไม่ ความสัมพันธ์
ระหว่างเราในปัจจุบันกับคนโบราณจะเปรียบได้กับ “คน
แคระบนบ้ายักษ์” อย่างที่ Bernard de Chartres กล่าว
ไว้ในคริสต์ศตวรรษที่ 13 ว่า “We are like dwarfs
perched on the shoulders of giants; thus we are
able to see more and farther than they can, not
because we have keener eyesight, or stand taller,
but because we are raised and lifted on their
gigantic greatness.” เช่น “ความคิดแบบพอเพียง”
หรือ “พอเพียงแบบกรีกๆ” ซึ่งมีมาตั้งแต่ยุคโบราณ โดย
เฉพาะไดโอจีนีส (Diogenes) ผู้เชื่อในลัทธิซิกนิค เขาเชื่อ
ว่าธรรมชาติได้มอบวิถีชีวิตอันเรียบง่ายให้แก่มนุษย์ แต่
มักถูกละเลยเพราะมนุษย์ยึดติดกับความฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้อ
เขาเห็นว่าชีวิตคนเราควรดำเนินไปให้สอดคล้องกับ
ธรรมชาติที่สุด นอกจากเรื่อง “พอเพียงแบบกรีกๆ” แล้ว
Pre Modern ยังนำเสนอเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างเราในปัจจุบันกับคนโบราณอีก

หลายๆ เรื่อง

เช่น ว่าด้วยเรื่องอะไรที่

คล้ายๆ ดิสคอร์ดในสมัยกรีกโบราณ,

ทฤษฎี: อดีต-ปัจจุบัน, การให้สถานะความเป็น
พลเมืองแบบกรีก, โอลิมปิกกรีกโบราณ: ศักดิ์ศรีของ
ความเป็นคนเหนือคน และ พรรค/กลุ่มการเมืองในสมัย
ประชาธิปไตยเอเธนส์ เป็นต้น เส้นที่อีกข้อหนึ่งของ
หนังสือเล่มนี้ คือ อารมณ์ขันของผู้เขียน ต้องยอมรับว่า
มีหลายตอนที่เรียกรอยยิ้มจากผู้อ่านได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ เช่น เดินอ้วน-เดินผอม จาก binary op-
position สู่ metamorphosis?!, คิดไปทำไมปวดหัว
มีผัดดีกว่า, และเพลโตกับสถาบันการดื่มสุรา เป็นต้น

ดังนั้น Pre Modern จึงมิใช่เป็นเพียงหนังสือ
ที่เรียบเรียงขึ้นจากงานเขียนของฝรั่งที่เกี่ยวข้องกับความ
คิดในยุคก่อนสมัยใหม่ หากแต่เป็นงานเขียนซึ่งผู้เขียน
ได้พบมาในฐานะคนสอนหนังสือ คำตอบที่น่าเสนอจึง
เป็นคำตอบที่วางอยู่บนฐานความรู้และการนึกคิดตรึก
ตรองมาตามหนทางที่ผู้เขียนได้รำเรียนมา และไม่แปลก
ใจเลยที่ผู้อ่านจะได้พบบทกับโสกราตีสเพลโตอริสโตเติล
รวมทั้งจมีนส์เลียนเพียร์ตอป (อาจารย์พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์
แห่งคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ใน
หนังสือเล่มเดียวกันนี้อย่างไม่ขัดเขิน

Pre Modern จึงเป็นหนังสือที่น่าอ่านเล่มหนึ่ง
ที่ทำให้ผู้อ่านเป็น “คนแคระบนบ้ายักษ์” มองเห็นถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างเราในปัจจุบันกับคนโบราณ
ท่ามกลางคำถามที่ถามหาอยู่ตลอดเวลาว่า “มีอะไรใหม่ๆ
ไหม” ในยุคสมัยใหม่/หลังสมัยใหม่ อย่างในปัจจุบัน